

Bilag.

Fra Generaltolddirektoratet.

Til § 10 i Lovforslaget om Stempelafgift ved Salg af ædle Stene m. v.

Det paahviler Toldvæsenet at kontrolere Indførselen af de afgiftspligtige Varer. Sker Indførselen i Post-, Jernbane- eller Skibsforsendelser, har Toldvæsenet let ved at konstatere Indførselen, da alle Forsendelser efterses af Hensyn til Toldbehandlingen, og Forsendelser med Smykker m. m. stedse værdideklarerer.

Sker Indførselen med de rejsende selv, maa der ved Toldeftersynet ved Grænsetoldstederne rettes Forespørgsel til dem, om de medfører Smykker m. m., der er købte i Udlandet paa den foretagne Rejse.

Besvares Spørgsmaalet med „Ja“, men det derefter viser sig, at den rejsende er en af de i Lovens § 4 til Handel berettigede Personer eller Repræsentant for en saadan eller for et af de i Paragraffen omtalte Selskaber, foretages intet videre udover, at Toldvæsenet kan overlevere den paagældende et trykt Uddrag af Lovens Bestemmelser. Afgiften er her sikret ved Lovens § 2. Saadanne Personer har derfor ingen Interesse i at give fejlagtigt Svar paa Spørgsmaalet.

Denne Indførsel vil selvfølgelig være Hovedmængden, og Risikoen for Indførsel uden Afgiftserlæggelse bliver derved væsentlig ringere end for Indsmugling af Varer, hvor Tolden er uforholdsmæssig høj og Genstanden let at skjule. Her beror det nemlig alene paa Toldeftersynet.

Tilbage bliver kun de Smykker m. m., der indføres af private Personer til andre private eller til eget Brug. Her er der ogsaa megen Sandsynlighed for, at man faar rigtigt Svar paa Spørgsmaalet og derefter kan foretage det fornødne.

I første Tilfælde er Risikoen ved Indsmugling eller Forsøg derpaa nemlig overordentlig stor. Der er mindst to Personer om det, og Opdagelse ved Angivelse eller paa anden Maade medfører ikke alene Straf efter „Smykkeloven“, men ogsaa efter Toldforordningen: Varernes Konfiskation.

I sidste Tilfælde tør man vist gaa ud fra, at Hovedparten af dem, der køber kostbare Smykker i Udlandet til eget Brug, neppe vil benægte dette, naar de direkte spørges derom, og i alle Tilfælde har Toldvæsenet sit Skøn og Ret til eventuelt at foretage en nøjagtig Undersøgelse.

Endelig maa det erindres, at Persontrafikken paa Udlandet under Krigen er ringe, og at Loven kun varer til Udgangen af 1918.